

DESXIFRANT SHERLOCK

Estudi comparatiu de l'obra de Conan Doyle *Sherlock* i la sèrie homònima de gran èxit creada i emesa per la BBC.

ÍNDEX

1.	Introducció	1-2
1.1.	Motivacions	1
1.2.	Objectius	1
1.3.	Hipòtesi	1
1.4.	Metodologia	1-2
2.	Part teòrica	3-30
2.1.	Recerca d'informació	3-12
2.1.1.	Bibliografia de sir Arthur Conan Doyle	3-5
2.1.2.	<i>Sherlock</i> (sèrie de la BBC)	6-9
2.1.3.	Sherlock Holmes	10-11
2.1.4.	Guió cinematogràfic	12
2.2.	Comparació	13-30
2.2.1.	Personatges	13-16
2.2.2.	<i>Estudi en escarlata/Estudi en rosa</i>	17-22
2.2.3.	<i>Escàndol a Bohèmia/Escàndol a Belgravia</i>	23-26
2.2.4.	<i>El problema final/La caiguda de Reichenbach</i>	27-30
3.	Part pràctica	31-32
4.	Conclusió	33
5.	Bibliografia	34
6.	Agraïments	35

Annex

1. INTRODUCCIÓ

He decidit basar el meu treball de recerca en l'anàlisi de la sèrie de la BBC *Sherlock* i l'escriptura d'un guió cinematogràfic seguint l'estructura en què es van basar els guionistes de la BBC per transformar els llibres en capítols per a la televisió.

1.1. Motivacions

Vaig triar aquest tema perquè m'agrada molt la sèrie i vaig pensar que seria interessant fer investigació en aquest camp. Com que tinc interès per l'escriptura, em va semblar una bona idea poder dedicar part del meu temps en escriure i adaptar un guió cinematogràfic.

A més, volia fer un treball que no estigués relacionat amb el batxillerat que estic cursant, que és el científic, per tal de poder dedicar més temps a altres àmbits pels que també tinc inquietuds.

1.2. Objectius

- Comparar els llibres d'Arthur Conan Doyle amb la sèrie basada en les seves històries i com s'ha dut a terme l'adaptació dels originals en l'època actual.
- Escollir i adaptar un dels contes que no s'hagi publicat seguint els criteris dels guionistes investigats en el treball.
- Crear un tràiler del guió escrit prèviament.

1.3. Hipòtesi

Investigant prèviament l'adaptació cinematogràfica dels llibres, sóc capaç de crear el guió d'una de les històries de Conan Doyle.

1.4. Metodologia

Per realitzar el treball i poder assolir els objectius m'he basat en la recerca a partir d'internet i llibres especialitzats. També he utilitat la sèrie i obres literàries de Sherlock Holmes per poder fer les observacions pertinents i tenir la base d'on extreure les dades per la part pràctica.

He requerit un dels guions originals per tenir un model a seguir en l'elaboració del meu propi guió. Cal dir que estava disposada a posar-me en contacte amb la BBC per obtenir-lo però no va ser necessari ja que estaven penjats a la pàgina web.

2. PART TEÒRICA

La part teòrica es divideix en dues parts diferents:

La primera consta de la recerca d'informació relacionada amb el treball i els coneixements previs pel que fa a l'autor, la sèrie de televisió, alguns aspectes cinematogràfics i, per descomptat, el personatge de Sherlock Holmes.

La segona és la comparació que he realitzat entre els llibres originals i la sèrie. Consisteix en unes taules que recullen tota la informació, amb semblances i diferències, que s'han tingut en compte a l'hora d'adaptar els capítols televisius i que necessitaré per dur a terme la part pràctica.

2.1. RECERCA D'INFORMACIÓ

Els punts següents els dedicaré a la primera part teòrica. És el recull d'informació que m'ha estat d'utilitat pel treball.

2.1.1. Biografia de Sir Arthur Conan Doyle

Arthur Ignatius Conan Doyle fou l'escriptor que va crear el famós detectiu Sherlock Holmes. Va néixer el 22 de maig de l'any 1859 a Edimburg, Escòcia, i va morir a l'edat de 71 anys el 7 de juliol de 1930 a Crowborough, Anglaterra.

És mundialment conegut per la seva professió d'escriptor i les seves obres, però va dedicar la seva vida a moltes altres coses. També va ser metge, poeta, jugador de criquet, polític, assagista, dramaturg, autobiògraf i escriptor de diversos

gèneres. El gènere en el que es va centrar principalment, però, va ser el de "*gothic fiction*" o ficció gòtica.

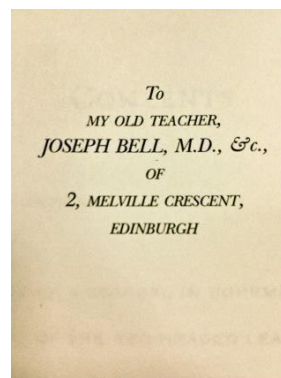
I. Retrat de Sir Arthur Conan Doyle.

La seva mare, Mary Foley, era d'origen irlandès i narrava històries d'aventures al jove Arthur, que serien les llavors que l'inspirarien en la seva carrera literària. Arthur era el més gran de deu germans i la seva vida no era fàcil. La mare lluitava per tirar endavant amb els pocs diners que guanyava el pare, Charles Altamont Doyle, funcionari i artista ocasional, que patia atacs d'epilèpsia, depressió i alcoholisme i va haver de ser internat l'any 1893.

EDUCACIÓ

La seva mare va enviar Arthur a "Stonyhurst College", un estricte internat jesuïta situat a Lancashire, per ajudar-lo a escapar de l'entorn depriment de casa. Allà va conèixer un company anomenat Moriarty, el nom de qui utilitzaria més endavant per crear l'antagonista de Sherlock Holmes. Quan va sortir de l'escola l'any 1875, havia rebutjat completament el cristianisme i va buscar una nova creença on aferrar-se: l'espiritualisme.

L'any 1876 va decidir anar a la Universitat d'Edimburg a estudiar medicina on va conèixer el doctor Joseph Bell, l'amic que, degut al mètode que utilitzava per deduir l'estat dels pacients, l'inspiraria per crear el gran detectiu i a qui dedica el seu primer llibre.

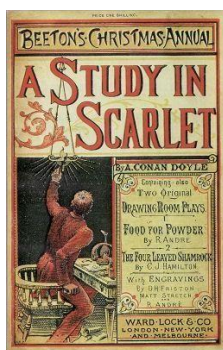

II. Dedicatòria a Joseph Bell al llibre *Estudi en escarlata*.

DE METGE A ESCRIPTOR

Després de graduar-se l'any 1882, Conan Doyle es va establir en una consulta mèdica a Southsea, Hampshire, i on va començar a escriure més seriosament. Durant aquesta etapa va ser quan va idear la novel·la "*Estudi en escarlata*", amb Sherrinford Holmes (posteriorment Sherlock) com a protagonista. Es va publicar el 1887 al *Beeton's Christmas Annual* i va seguir escrivint de manera que es va convèncer que el seu futur es trobava en l'escriptura.

En un viatge a Suïssa, Doyle, que ja estava cansat del detectiu tot i el seu gran èxit, va decidir acabar amb el protagonista a les cascades de Reichenbach, un lloc al que havia anat amb la seva dona. D'aquesta manera, Doyle es va poder dedicar a altres novel·les de ficció malgrat va fer tornar el personatge uns anys després.

III. Publicació d'*Estudi en escarlata* al *Beeton's Christmas Annual* (1887).

VIDA PERSONAL

L'any 1885 es va casar amb Louise Hawkins, la germana d'un dels seus pacients, amb qui va tenir dos fills: Mary i Kingsley. Després de donar llum, Louise va ser diagnosticada de tuberculosi i van decidir traslladar-se a Undershaw.

La seva relació amb Louise era més aviat d'amistat i, per això, quan va conèixer Jean Leckie l'any 1897, va caure rendit als seus peus. Quan va morir Louise l'any 1906, es varen casar finalment i van tenir tres fills: Denis, Adrian i Lena Jean.

GUERRA

Conan Doyle va participar a la guerra dels Bóers oferint ajuda mèdica en hospitals de campanya i als fronts de batalla. El 1902 va tornar a publicar una de les aventures de Sherlock Holmes, "*El gos dels Baskerville*", i aquell mateix any va rebre el títol de "sir"

en homenatge a la seva participació en la guerra. Alguns pensen, però, que va ser com a agraïment per fer ressucitar el detectiu.

Després de l'inici de la Primera Guerra Mundial, Doyle va ser voluntari i corresponsal de guerra. L'experiència viscuda va fer que revisqués el seu interès per l'espiritualisme, dedicant la seva última dècada de vida en predicar les seves idees de la vida després de la mort. Va mantenir amistat amb el famós Harry Houdini gràcies a aquesta creença.

MORT

Conan Doyle va morir el 1930 després d'haver patit una angina de pit i un infart. Va ser enterrat al jardí de casa seva a Windlesham, però avui en dia trobem la seva tomba al cementiri de l'església de Minstead sota la inscripció que porta la làpida: "Steel True, Blade Straight" ("Fidel com l'acer, recte com l'espasa").

IV. Tomba de sir Arthur Conan Doyle amb la inscripció "*Steel True, Blade Straight*".

2.1.2. *Sherlock* (sèrie de la BBC)

La sèrie britànica *Sherlock* és una adaptació dels llibres d'Arthur Conan Doyle a la època contemporània, creada per Steven Moffat i Mark Gatiss a la BBC. Pertany al gènere dràmatic criminal i narra les aventures de Sherlock Holmes (Benedict Cumberbatch), un excèntric i solitari detectiu, i el seu fidel amic i antic metge de guerra John Watson (Martin Freeman) en un Londres actual.

V. Imatge promocional de la sèrie *Sherlock*.

ARGUMENT

John Watson torna a Londres després d'haver estat ferit a la guerra d'Afganistan. Gràcies a Mike Stanford, antic company de classe, coneix a l'únic detectiu assessor del món: Sherlock Holmes. Amb ell comparteix el pis de lloguer de la senyora Hudson a Baker Street i junts resoldran tots els misteris que la policia no és capaç d'entendre. També s'enfrontaran al desconegut i brillant assessor criminal James Moriarty. En les seves aventures compten amb l'ajuda de Molly Hooper, la metge forense de St. Bart's Hospital, Mycroft Holmes, el germà que ocupa una posició minoritària al govern britànic, i Greg Lestrade, el detectiu inspector de Scotland Yard.

CREACIÓ

Steven Moffat i Mark Gatiss ja tenien experiència en adaptar literatura victoriana per la televisió, com han demostrat en sèries com *Jekyll* (2007), adaptació de *El curiós cas de Dr. Jekyll i Mr. Hyde*, o en alguns capítols de *Dr. Who*.

Els dos guionistes, fans de Sherlock Holmes, van tenir la idea de crear aquesta nova sèrie en un dels seus viatges a Cardiff, on es grava *Dr. Who*, i van convidar a Stephen Thompson a unir-se a la creació de *Sherlock*. Criticaven les anteriors

adaptacions de la novel·la per ser "massa lentes i reverencials" i és d'aquí d'on neix la idea de crear un personatge contemporani i adient als nostres temps, que utilitza la

VI. Els guionistes Steven Moffat (a l'esquerra) i Mark Gatiss (a la dreta) a la gala de premis Arqiva.

tecnologia com els telèfons mòbils, GPS i missatges per resoldre els crims més difícils. Tot i aquests canvis, manté molts elements tradicionals que apareixen als llibres. Originàriament la durada aproximada de cada capítol era de 60 minuts però a causa del poc èxit del pilot van remodelar el guió i reinventar l'estètica de manera que en va resultar un capítol de 90 minuts. La primera temporada es va estrenar el 25 de juliol de 2010.

PERSONATGES

Els personatges principals són:

Sherlock Holmes, interpretat per Benedict Cumberbatch.

És l'únic detectiu assessor del món i s'autodescriu com a "sociòpata d'altres capacitats". És alt i prim, de cabells negres i arrissats i excepcionalment intel·ligent. La seva gran característica és la capacitat que té per deduir un gran procediment de ben poca cosa. És drogoaddicte i utilitza pegats de nicotina per no fumar.

Dr. John Watson, interpretat per Martin Freeman.

És el millor amic de Sherlock. Baix, ros i de bon cor. Té molta paciència i ajuda Sherlock en la seva imatge de cara al públic. És l'únic capaç de comprendre i aguantar Sherlock, de la mateixa manera que és l'únic que el defensa i creu sempre en ell.

Jim Moriarty, interpretat per Andrew Scott.

L'únic assessor criminal que hi ha al món té una obsessió amb Sherlock i és el seu antagonista. També té una ment brillant però no la dedica a una bona causa. És el culpable de tots els assassinats a la primera temporada.

Senyora Hudson, interpretada per Una Stubbs.

La senyora Hudson és la llogatera del pis de Baker Street. Tot i insistir en que no és la criada de Sherlock i Watson es comporta com a tal, netejant-los la casa i donant-los galetes.

Inspector Lestrade, interpretat per Rupert Graves.

És el detectiu inspector d' Scotland Yard. No és gaire intel·ligent però és molt bon home i s'estima molt Sherlock.

Mycroft Holmes, interpretat per Mark Gatiss.

Mycroft és el germà gran de Sherlock i és més intel·ligent que ell. Diu que ocupa una posició minoritària en el govern britànic quan en realitat és ell mateix qui el dirigeix.

Molly Hooper, interpretada per Louise Brealey.

És la metge forense que ajuda Sherlock en els casos. Està enamorada de Sherlock i és per això que sempre el perdona malgrat els comentaris desagradables i poc oportuns que fa.

Després tenim els personatges secundaris que són la Sargent Sally Donovan (Vinette Robinson) i Philip Anderson (Jonathan Aris), policies d' Scotland Yard, Mike Stanford (David Nellist) i Irene Adler (Lara Pulver), la dona que va vèncer Sherlock Holmes¹.

EPISODIS

La sèrie comprèn 4 temporades de 3 capítols cada una. A més a més, hi ha un capítol especial entre les temporades 3 i 4 inspirat en l'època victoriana que, malgrat l'aparent independència de la resta d'episodis, manté relació amb la següent temporada.

	Episodi 1	Episodi 2	Episodi 3
Temporada 1 (2010)	Estudi en rosa	El banquer cec	El gran joc
Temporada 2 (2012)	Escàndol a Belgravia	Els gossos de Baskerville	La caiguda de Reichenbach
Temporada 3 (2014)	El cotxe fúnebre buit	Senyal de ser tres	El seu últim jurament
Especial (2016)	La núvia abominable		
Temporada 4 (2017)	Les sis Tatchers	El detectiu mentider	El problema final

Les dues primeres temporades tenen un mateix fil conductor que consisteix en desemmascarar i vèncer a Moriarty. Els sis casos es complementen i contribueixen en el nus principal basat en l'enfrontament entre Sherlock i Moriarty.

A la temporada 3, es produeix un canvi radical i apareix un nou personatge: Charles Augustus Magnussen. Moriarty ja no apareix més com a personatge principal tot i que se'n mantenen referències o petites aparicions, com en el capítol *El problema final*. Els tres episodis es basen en el llibre de *L'aventura de Charles Augustus Milverton*.

L'última temporada és, potser, la menys vinculada als llibres d'entre tots els capítols de la sèrie. Tot i així, segueix la línia d'adaptar els llibres clàssics i podem veure-hi la relació amb els títols de cada episodi, com per exemple el de *Les sis Tatchers*, el qual vinculem amb la història de Doyle que porta com a títol *Els sis Napoleons*.

¹ Parlarem d'ella amb més profunditat a la comparació del capítol *Escàndol a Belgravia*.

2.1.3. Sherlock Holmes

Sherlock Holmes és probablement el més gran i conegut dels detectius. I tot i que podem especular sobre la seva vida, sabem ben poques coses d'aquest gran personatge i és aquest mateix misteri que l'envolta el que el fa tant popular.

ASPECTE FÍSIC

Cadascú pot imaginar-se Holmes de la manera que prefereixi però hi ha detalls característics que es mantenen en totes les representacions.

Holmes ha de ser alt i prim, per tenir aire de solemnitat i presència escènica. El nas aguilec i la mirada penetrant i intel·ligent es troben repetidament en els múltiples rostres angulosos que se li poden atribuir i el seu perfil sempre va acompanyat d'una pipa de tabac. Finalment, l'aparença nerviosa no treu que sigui atlètic i fort, una condició necessària per perseguir els criminals al llarg dels casos.

DINS DEL CAP DE SHERLOCK HOLMES

Tanmateix, no tot és el físic que he descrit a l'apartat anterior. Sherlock Holmes és un personatge summament intel·ligent i de capacitats increïbles. Amb tan sols un cop d'ull a l'escena del crim és capaç de trobar pistes als detalls més insignificants. Aquest última aportació s'exemplifica en una de les seves frases a *Estudi en escarlata*: "*To a great mind, nothing is little*" (Per a una gran ment, res és poc) referint-se a la capacitat de saber que d'on no hi ha res també se'n pot extreure informació.

L'estat d'avorriment permanent que presenta fa que sovint se submergeixi en les drogues per poder excitar la ment, un mal hàbit que Watson no pot entendre.

Un altre tret del gran detectiu és la seva falta d'emocions. El caràcter fred i distant xoca amb el del seu amic Watson, noble i afable. No obstant això, es creu que Holmes, amb el seu cervell brillant, és capaç de sentir emocions envers les persones que l'envolten com la senyora Hudson, l'inspector Lestrade i el mateix John Watson, encara que no les mostri públicament. En nombrosos casos mostra preocupació cap als seus amics i companys quan aquests estan en perill.

INSPIRACIÓ

Se sap, perquè sir Arthur Conan Doyle ho va dir públicament, que el personatge està inspirat en el seu antic professor, amic i doctor Joseph Bell. Ara bé, en Sherlock Holmes

VII. Il·lustració de Sidney Paget, el primer dibuixant que va posar imatge a Sherlock Holmes.

podem observar tres detectius posteriors a ell de tres autors diferents: Edgar Allan Poe, Émile Gaboriau i Wilkie Collins.

A partir de les característiques d'aquests detectius, com la resolució de casos a partir de la deducció, les idees de ciència forense i la investigació en l'escena del crim respectivament, va crear el més gran detectiu de la història.

ADAPTACIONS

Al llarg dels segles s'han volgut representar les obres de Doyle, considerades de les més conegudes i valorades del món literari. Hi ha hagut nombroses interpretacions, des de dibuixos i caricatures per a revistes fins a sèries i pel·lícules per a la televisió.

A continuació hi ha diverses interpretacions del personatge les quals he considerat que eren les més representatives:

VIII. William Gillette, conegut per ser el primer en encarnar el personatge de Sherlock Holmes a la gran pantalla.

IX. L'actor britànic Eille Norwood, considerat el millor Holmes de la època del cinema mut.

X. A finals de la dècada de 1960 Peter Cushing va fer una de les adaptacions més destacables de tots els temps.

XI. Jeremy Brett va interpretar el personatge durant deu anys per a la sèrie de Granada Television.

XII. Una de les sèries més actuals, amb Benedict Cumberbatch com a Holmes, és la de la BBC, estrenada l'any 2010.

XIII. L'any 2015 sir Ian McKellen va protagonitzar la pel·lícula *Mr. Holmes* que busca la cara més humana de Holmes.

2.1.4. Guió cinematogràfic

Un guió és un element del món audiovisual que descriu tot allò que passarà en una pel·lícula, sèrie, documental... Especifica les escenes, els esdeveniments, els diàlegs entre personatges i inclou petites descripcions de l'entorn i detalls tècnics.

L'objectiu del guió és fer comprendre a la gent implicada en un rodatge com ha de ser la seqüència d'accions del film.

Un guió està format per diferents parts:

- Idea

És el punt de partida de l'obra i és on es descriuen els personatges, les accions que duran a terme, la localització i el temps.

- Sinopsi

És la història resumida, on es detallen els personatges principals i s'hi inclou el final. A partir de la sinopsi es jutja el camí que emprendreà l'obra segons decideixin guionistes i productors.

- Guió literari

Narra la pel·lícula en imatges tot el que anirà succeint. També dóna informació sobre l'*atrezzo* i el vestuari de cada personatge, així com el to que ha d'utilitzar l'actor. És el predecessor de l'*script*.

- Guió tècnic o *script*

En aquest guió hi és tot. S'afegeixen les especificacions tècniques al guió literari per tal que tothom pugui seguir de la mateixa manera l'escena que es treballa. Una pàgina del guió equival a 1 minut de rodatge més o menys.

Quan hi ha una modificació, en lloc de tornar a imprimir tot el guió, s'imprimeix la pàgina nova d'un color diferent per assegurar que tothom treballa a la mateixa pàgina i evitar embolics. L'ordre dels colors és blau, rosa, groc, verd, daurat, beige, salmó, cirera, bronze, gris, ivori i blanc. Un cop s'han completat tots els colors, els guionistes estudien si val la pena tornar a imprimir de nou tot el guió.

- Guió il·lustrat o *storyboard*

Per acabar, s'inclou el guió il·lustrat, que és la presentació gràfica. La finalitat de l'*storyboard* és dibuixar cada escena per poder donar una imatge més sòlida de com hauria de ser la gravació de la pel·lícula.

XIV. Exemple del guió il·lustrat de Disney d'*Àlícia al País de les Meravelles*.

2.2. COMPARACIÓ

La segona part teòrica és més complexa i recull totes les semblances i diferències que hi ha entre la sèrie i els llibres entre els personatges, llocs i tres episodis seleccionats prèviament: *Estudi en rosa*, *Escàndol a Belgravia* i *La caiguda de Reichenbach*.

Totes les taules consten de tres columnes i tenen la mateixa estructura. A la columna de l'esquerra hi ha l'**element de comparació** (per exemple *Sherlock Holmes*). A la columna central hi trobem la descripció de l'element comparat en **el llibre** i a la tercera columna tenim la mateixa aparició en **la sèrie** (en aquest cas, la descripció del personatge).

2.2.1. Personatges

La primera comparació és entre els personatges que apareixen en els tres capítols escollits tant en el llibre com en la sèrie.

Personatges	Llibres	Sèrie
Mike Stamford	És el jove, antic practicant a les ordres d'en John al Bart's. És un rostre amic malgrat no eren ben bé amics i en John s'entusiasma quan el veu. Stamford també s'alegra de veure'l i van a prendre unes copes, moment en què li parla per primera vegada de qui serà el seu futur company de pis: Sherlock Holmes.	És un antic company i amic universitari de John. S'ha engreixat en el temps que no s'han vist. John no està gaire entusiasmada en tornar-lo a veure però en Mike sí que se n'alegra molt i li pregunta que n'ha estat d'ell i que ha fet durant tots aquests anys. Van a prendre un cafè i Mike aprofita per parlar-li sobre una persona que busca company de pis: Sherlock Holmes.
Sra. Hudson	Gairebé no apareix mai i quan ho fa és per dur a terme accions secundàries i que no donen veu al personatge, com ara portar l'esmorzar o donar pas als convidats a la sala on els rep el detectiu. És una dona molt tolerant ja que permet a Holmes realitzar tota mena d'experiments, disparar armes en plena nit i tenir visites d'allò més estranyes.	Sherlock es va assegurar que executessin el marit de la senyora Hudson i ella li'n està molt agraïda. Insisteix en què és la mestressa, i no pas la minyona, però està encantada de complaure'ls amb galetetes o fer el que li demanen com si ho fos. És molt agradable i té un caràcter fort i decidit. Està obsessionada en creure que Sherlock i Watson són parella. En el capítol especial del 2016 fan referència al fet que en els llibres és un personatge secundari i poc rellevant.

Greg Lestrade	És el detectiu d'Scotland Yard que apareix més sovint. Apareix com un home malenconiós, amb cara de rata i d'ulls foscos. És ràpid i enèrgic però molt convencional i això fa que no pugui resoldre els casos més complexos. És llavors quan demana ajuda a Sherlock, personatge que admira per les seves qualitats, que resol el cas. Sherlock el tracta d'incompetent i estúpid, però amb el pas del temps l'acaba respectant.	El detectiu inspector Greg Lestrade és el millor d'Scotland Yard però depèn de Sherlock per resoldre els casos més difícils. Com que no li agrada prescindir de la seva ajuda intenta posar-li límits, però com que sense ell no se'n surt, deixa que Sherlock faci tot el que vulgui. Sherlock, per la seva banda, tracta Scotland Yard com a incompetents i no els ajuda per diners, sinó perquè li agrada resoldre els misteris més difícils i endinsar-se en les escenes dels crims.
John Watson	Torna de la guerra de l'Afganistan després de que el ferissin amb una bala a l'espatlla. No té parents ni amics a Londres i per tant està sol fins que coneix a Sherlock, persona que li canvia la vida. Watson diu que necessita tranquil·litat, perquè de soroll i excitació ja en va tenir prou a Afganistan, però no dubta ni un segon per unir-se a la resolució de crims amb Holmes. Se'l descriu prim com un fideu i bronzejat com una nou a causa de l'estada a Afganistan. És un home valent i senzill, molt honorable i que sent admiració per les capacitats del seu company. Es pot identificar com la part humana que li manca a Sherlock. És el narrador de les aventures, publicades a una revista de l'època, i personatge clau perquè puguem seguir els casos de Holmes. Al ser un personatge aparentment corrent, fa que el lector s'identifiqui en ell i s'endinsi en la història.	Torna de la guerra d'Afganistan diagnosticat amb estrès post-traumàtic. Camina amb bastó perquè, segons ell, està ferit, però tothom creu que és psicossomàtic. Realment el fereixen a l'espatlla, però no ho sabem fins que en Sherlock acaba de fer totes les deduccions sobre ell. És baix i ros, tot el contrari de Sherlock, i sent una forta admiració cap a les seves capacitats deductives. Va a la psicòloga que li recomana escriure un bloc amb tot el que li passa. Watson diu que no viu res interessant, però tot canvia quan coneix Sherlock. A partir de la seva amistat, omple el blog amb les seves aventures. És un metge molt bo, ha vist moltes morts violentes i encara té ganes de veure'n més, per això està disposat a seguir Sherlock en la resolució de crims.
Sherlock	Se'l descriu com a un bon noi amb idees estranyes, poc metòdic, excèntric i amb uns coneixements sorprenents. No ha estudiat medicina però té molts	Alt, excèntric i summament intel·ligent. Aquestes són les tres característiques que el defineixen millor. És un personatge difícil de descriure amb detall i que s'ha de

	coneixements de química i anatomia i l'apassionen els coneixements precisos i exactes. Físicament sobrepassa 1'80 i és extremadament prim, fet que el fa semblar encara més alt. Té una mirada aguda i penetrant, nas fi i aguilenc i el rostre amb aire de diligència i determinació i una barbeta prominent. Les seves mans tacades de tinta són sorprenentment delicades al tacte. Toca molt bé el violí i peces de dificultat i vesteix un abric Ulster i un foulard. Porta a sobre una lupa grossa i rodona i una cinta mètrica. El seu comportament és molt variable: et pots trobar que a vegades parla molt com que a vegades no el pots ni localitzar. Té un temperament excessivament científic i massa sang freda, sent capaç d'enverinar un amic per tal de veure els efectes de la substància en qüestió. Pot passar-se dies sencers al laboratori o no anar-hi en molt temps. És precisament allà on coneix John Watson. No té gaires amics, Watson és l'únic que coneixem, però es relaciona amb gent de diferents capes de la societat. Els irregulars² de Baker Street en són un exemple.	conèixer. Sempre va vestit amb una jaqueta llarga i una bufanda, i té un posat únic que el defineix. Sap tocar el violí. Sempre porta a sobre tot d'estris per investigar les escenes del crim, i pel que més destaca és per la lupa de butxaca. Tot i ser tan intel·ligent manca de coneixements bàsics com que la Terra gira al voltant del Sol. Segons ell, són coneixements irrelevants que ocupen espai dins del cervell i que no deixen centrar-se en el que és realment important. Es pot passar dies tancat al laboratori sense parlar ni menjar i fent experiments fora de les lleis ètiques establertes perquè és una persona completament amoral. No té amics però al llarg dels episodis reconeix un cert afecte cap a John Watson i l'acaba considerant el <i>seu millor amic</i>.
Mycroft Holmes	Té poca presència en els llibres, només apareix en dues de les històries, i per tant en sabem poca cosa. És el germà gran de Sherlock, amb qui es porta set anys, i és encara més intel·ligent que ell. Treballa al cor de la nació britànica i	Mycroft Holmes és el màxim líder del govern britànic gràcies a la seva genialitat, molt superior a la de Sherlock. Malgrat no ho vulgui reconèixer, es preocupa pel seu germà però és molt menys humà que ell. Sap tot el que passa al seu voltant i té

² Els irregulars de Baker Street són nois pobres que no tenen casa i que espion a la gent que Sherlock els demana a canvi d'uns quants diners. Com que són pidolaires sempre passen desapercebuts.

	hi exerceix un paper important. No se sap exactament què fa tot i que és imprescindible en el govern.	el control de les càmeres de Londres, aprofitant aquest avantatge per espiar i parlar amb Watson quan ho necessita.
Professor James Moriarty	Se'l descriu com un home alt i prim, de front bombat, pell blanca i ulls profundament enfonsats. És d'aparença ascètica i té el cos encorbat de manera que recorda a un rèptil. És un home com en Sherlock, intel·ligent i amb molta capacitat d'observació. Ho inspecciona tot amb la mirada. Ha rebut una educació excel·lent i és dotat per naturalesa d'una fenomenal capacitat per les matemàtiques. Per les seves venes corre un instint criminal que augmenta a causa de les seves facultats intel·lectuals. Utilitza la seva ment privilegiada per crear una xarxa criminal. La seva influència s'estén per tot Londres però ningú el coneix. Sempre té un grup de persones disposades a fer la feina bruta perquè ell no s'embruti les mans.	Conegut com a "Jim" es presenta el pitjor assessor criminal de Londres, l'únic del món. Es lloga per manipular els criminals i organitzar els seus crims. No és com la majoria. És pàl·lid i baix i de mirada profunda. Ho examina tot amb la mirada i no té escrúpols. Sempre vesteix de manera molt elegant. És la ment criminal més perillosa que el món ha vist mai. Sherlock considerarà la seva carrera com a detectiu finalitzada si aconsegueix apartar a Moriarty de la societat. "En James Moriarty no és un home. És un aranya. Una aranya al centre d'una xarxa criminal amb mil fils i ell sap exactament com es mouen tots i cadascun d'ells."

2.2.2. Estudi en escarlata/Estudi en rosa

Resum

John Watson, un metge militar, torna de la guerra d'Afganistan a causa d'una lesió. A Londres no hi té ningú, ni familiars ni amics, fins que troba un antic company de classe: Mike Stanford. És ell qui presenta Sherlock Holmes al soldat acabat d'arribar. En aquest primer llibre resolen el cas d'uns assassinats molt sospitosos, on no hi ha indicis de violència i a llocs als quals les víctimes no haurien d'estar.

Watson, impressionat per les capacitats d'observació i deducció del seu amic, és capaç de tornar a organitzar la seva vida acompanyant el famós detectiu en tots els casos que tenen per resoldre.

Comparació

Llocs	<i>Estudi en escarlata</i> (llibre)	<i>Estudi en rosa</i> (sèrie)
Criterion Bar	Es troben al Criterion Bar i esmorzen allà, a Holborn . Holborn està a prop de St. Bart's Hospital .	Es troben a Russell Square Park i van a comprar un cafè que es prenen al mateix parc, en un banc. La cafeteria on compren el cafè es diu Criterion.
Laboratori de química St. Bart's	Hi ha moltes taules plenes de materials i instruments de laboratori: tubs d'assaig, estris de destil·lació, bec Bunsen...	Les taules són plenes d'objectes i tot està molt desordenat, tal com es descriu al llibre.
Baker Street 221B	Dos confortables dormitoris i una sala d'estar, gran, ventilada, moblada amb alegria i il·luminada a través de dos amplis finestrals. S'acostumen ràpid a les habitacions.	L'estructura és la mateixa que al llibre però, quan arriben, Sherlock ja ha deixat totes les seves coses i Watson creu que pot quedar molt bé si les treuen. Comencen a endreçar tot el que tenen.
Lauriston Gardens	La mort passa al número 3 de Lauriston Gardens, Brixton Road, en una casa deshabitada. Reben una nota de Tobias Gregson i veuen el missatger des de la finestra. L'habitació és gran i quadrada, sense	El quart i més important suïcidi té lloc a Lauriston Gardens, Brixton. Veuen a Lestrade des de la finestra quan arriba a Baker Street per portar-los la notícia i demanar ajuda a Sherlock. L'habitació on troben la morta és

	mobles i amb un paper vulgar i cridaner a les parets. Hi ha una xemeneia amb una espelma vermella. Tot està molt brut. Al terra hi ha el mort, molt ben vestit, mirant al sostre.	gran i bastant fosca, buida i abandonada. El paper de la paret està descolorit i gastat. L'habitació està plena de pols. La morta es troba estirada al terra tota vestida de rosa.
--	---	--

Primer cas Lauriston Gardens	<i>Estudi en escarlata</i> (llibre)	<i>Estudi en rosa</i> (sèrie)
Assassinat	Home, estirat de cara al sostre. Té uns 43-44 anys, alçada mitjana, espatlles amples, cabell negre encrespat i arrissat. Al seu rostre s'hi veu odi i horror. Va ben vestit, amb una levita, pantalons clars i camisa. També hi ha un barret de copa ben raspallat i en bon estat. Troben un anell de dona amb el cadàver. Queda descartat el suïcidi i es parla d'assassinat. Mor enverinat ja que no presenta signes de violència. La boca li fa una pudor agre, fet que demostra que la mort és culpa d'un verí i no una causa cardíaca o respiratòria. Es diu Enoch J. Dreber i és d'Ohio, Amèrica.	Dona, d'uns 40 anys, que es cuida. Va tota vestida de rosa, fins i tot les ungles. És castanya, cabell llis. Està de boca terrosa. Segurament treballa pels mitjans de comunicació. Té molts amants, ja que es treu l'anell sovint, i és esquerrana. Hauria d'haver-hi una maleta amb ella però no la troben. L'assassí els obliga a prendre el verí que els mata, per tant no és un suïcidi. No és de Londres, sinó de Cardiff. Es diu Jennifer Wilson. Aquest cas és diferent ja que és l'única que deixa una nota abans de morir.
Rache	Troben escrita a la paret la paraula "rache". Això fa que s'abandoni la idea de suïcidi i que es comenci a creure en un assassinat. En Lestrade està convençut de que la víctima volia escriure "Rachel" i que, en conseqüència, aquesta hauria de ser l'assassina, però Sherlock apareix	Creuen que és alemanya perquè deixa escrit "Rache". Sherlock sap que no, ja que el que volia escriure era Rachel i no va tenir temps d'acabar. "-Volia escriure Rachel?" -No, volia escriure una nota amenaçadora en alemany. I és clar

	i deixa en evidència les conclusions de Lestrade: Rache és una paraula alemanya que significa venjança, per tant, no hi ha cap Rachel implicada en l'assassinat.	que volia escriure Rachel!"
Objecte perdut	Quan mouen el cadàver, un anell de compromís cau a terra. Sherlock creu que és una peça important per resoldre el misteri i trobar l'assassí, per tant, posa un anunci al diari: "Esta mañana fue encontrado un anillo de pedida, de oro de ley, en Brixton Road, entre la Taberna del Ciervo Blanco y Holland Grove. Dirigirse al doctor Watson, número 221B de Baker Street, entre las ocho y las nueve de esta noche." Utilitza el nom de Watson ja que si posa el seu, algú el podria reconèixer i el pla no funcionaria.	Darrere el taló de la cama dreta de la víctima hi ha marques de fang que demostren que duia una maleta que no s'ha trobat. Aquesta maleta la té l'assassí i a dins hi ha un telèfon mòbil, que es pot localitzar. Sherlock troba la maleta però no el mòbil, això vol dir que l'assassí el conserva. Li envia un missatge que diu: "Què ha passat a Lauriston Gardens? Em dec haver desmaiat. Carrer Northumberland 22, vine siusplau." El missatge l'envia amb el mòbil de Watson ja que el seu número surt a la web i el podrien reconèixer.
Persona equivocada	Després de posar l'anunci es presenta una persona. Per decepció de tots, enlloc de ser l'home que esperaven, apareix una senyora, coixa i arrugada, que demana l'anell de l'anunci. Sherlock creu que és una còmplice i decideix seguir-la.	Després d'enviar el missatge van a un restaurant a esperar que aparegui l'assassí. Veuen un taxi que porta molta estona parat i es pensen que és ell. Quan arriben, el taxi arrenca i comencen una ruta de persecució. El que va al taxi és un turista americà que clarament no és l'assassí. No saben qui pot ser.
Píndoles	Per acabar de complicar el cas, apareix un altre mort, el secretari de Drebbler. El senyor Stangerson, sospitós del primer assassinat, es troba a l'habitació de l'hotel on havia quedat amb el Sr. Drebbler, apunyalat. A l'habitació troben una capseta amb dues píndoles exactament iguals. Una capsa igual és trobada al lloc on hi va haver el primer assassinat i que, al principi, els	Sherlock segueix l'assassí per poder esbrinar com mata les seves víctimes. Arriben a un edifici solitari i allà li ofereix dues píndoles. Una no li farà res, l'altra el matarà instantàniament i la que no es prengui Sherlock, se la prendrà l'assassí. Sherlock tria, però abans de poder-se-la prendre, Watson dispara l'home per evitar que Sherlock es prengui la píndola. Per obligar-los a prendre la píndola els

	havia passat per alt. Sherlock treu l'entrellat de tot el misteri tot i que li falten alguns detalls per confirmar. Per demostrar que les píndoles són les causants de les morts, agafa el gos moribund de la mestressa i li dona la meitat d'una de les píndoles amb llet. La seva sorpresa apareix quan el gos segueix igual de viu. Al cap d'uns minuts s'adona del seu error i parteix la segona píndola. Aquest cop el gos mor instantàniament i arriba a la conclusió que una de les píndoles és innòcua i l'altra és completament mortal. Per obligar-los a prendre la píndola els amenaça amb un ganivet. Píndoles: petites, rodones, de color gris perla i quasi transparents a contrallum. Poc pesants i solubles en aigua.	amenaça amb una pistola (de mentida). Píndoles: són transparents, amb petites boles blanques, i algunes roses, a l'interior. Tenen la forma d'unes píndoles qualssevol. <i>Els dos assassins decideixen donar una oportunitat a les seves víctimes, fent-los triar entre una de les dues píndoles i ells es prendran l'altra. Com que han de morir a causa d'una malaltia terminal, no els fa res.</i>
Assassí	És un home jove, gros i forçut, de mirada desafiant i bronzejat. Quan l'atrapen es torna violent i intenta fugir desesperadament. Es diu Jefferson Hope. Té un aneurisma aòrtic i morirà en poc temps, per tant li és igual anar a la presó. És el conductor d'un cotxe de cavalls.	És un home gran, diagnosticat de càncer (per tant ha de morir tant si com no) i divorciat de la seva dona amb 2 fills per mantenir. Diu que s'entregarà a la policia sense resistència però que Sherlock no aconseguirà descobrir com "assassinava" les seves víctimes a no ser que el segueixi. És un taxista
Mòbil	El mòbil és la venjança per la mort de la noia que Jefferson estimava i del seu pare. Drebber i Stangerson eren dos dels quatre "Elegits" dels mormons que volien casar-se amb la noia. El pare, la noia i Hope van escapar-se però malauradament els van atrapar, van matar el pare i la filla va morir de pena, obligada a casar-se amb Drebber.	Un "fan" de Sherlock diu que li pagarà molts diners per cada víctima que mati. Aquests diners els envia als fills, dels qui ha perdut la custòdia. <i>A la sèrie serveix per introduir el públic en els següents capítols, que tingui curiositat per saber qui és el fan. Tot va més ràpid.</i>

Altres	<i>Estudi en escarlata (llibre)</i>	<i>Estudi en rosa (sèrie)</i>
Conversa entre John i Mike	"Intento comprobar si es posible vivir holgadamente a un precio razonable. -Eres la segunda persona que me lo pregunta, hoy. -Quién ha sido la primera?"	"-Qui vols que visqui amb mi? -Ets la segona persona que m'ho pregunta, avui. -Qui ha estat la primera?"
Colpejar cadàvers	Mike, quan parla de Sherlock, explica que alguns cops l'ha vist colpejant morts per veure quan trigaven a sortir els blaus a la pell.	Una de les primeres escenes que veiem de Sherlock té lloc al dipòsit de cadàvers amb la Molly, on ell comença a pegar un mort per estudiar quan li surten els blaus.
Primera trobada	"Cuando dos individuos deciden vivir juntos es menester conocer lo peor de cada cual"	"Els companys de pis han de saber el pitjor de l'altre."
La ciència de la deducció	Watson llegeix un article subratllat de <i>"El libro de la vida"</i> que intenta demostrar tot el que un observador pot aprendre mitjançant un examen precís i sistemàtic. John ho troba admirable però massa rebuscat i exagerat i diu en veu alta: "menuda sarta de bobadas", ja que creu que tot allò és impossible de deduir, amb la desconexença que és el seu company qui l'ha escrit. Sherlock no es pren bé el comentari i li explica com va descobrir que Watson havia tornat de l'Afganistan, deixant-lo perplex.	Després d'haver-se conegut, John el busca a internet i troba la seva web "la ciència de la deducció". El dia següent, li pregunta com pot ser que reconegui un informàtic per la corbata i un pilot d'avions pel polze esquerre ja que no se'l creu i pensa que és impossible deduir tot allò. Sherlock, davant l'actitud incrèdula de John, li diu que li va llegir la seva estada a l'Afganistan a la cama i al rostre i fa tota una demostració de com és capaç de "llegir" la vida de Watsona partir del seu telèfon.
Cendra del tabac	Sherlock descobreix que l'assassí fuma cigarrets <i>Trichinopoly</i> i amb aquesta precisió deixa parat a Watson, que li pregunta com ho ha deduït. Sherlock li explica que és capaç de distingir diferents tipus de cigarrets i tabac a partir de les seves cendres, i que ha escrit una monografia sobre el tema a partir d'un estudi exhaustiu que ha realitzat.	Tot i que no apareix en aquest capítol sinó en <i>El gran joc</i> , es parla d'una web creada per Sherlock. En aquest web, hi ha una entrada que parla de 42 tipus de cendres que el detectiu és capaç de distingir a partir de l'estudi que n'ha fet. Watson en fa broma i diu que a ningú li interessin aquestes banalitats..
Ofici	John no sap de què treballa Sherlock, però veu com Lestrade el visita uns	Passa tot molt més ràpid. Apareix en Lestrade a demanar-li ajuda per un

	quants cops. També veu com gent de tota mena es reuneix amb Sherlock sense saber ben bé per què. Al cap d'un temps, quan ja tenen confiança, John li pregunta a què es dedica i s'uneix a la seva feina de detectiu assessor, l'única al món. "Tengo una profesión muy particular. Creo ser el único que la profesa. Soy un detective privado a quien se puede consultar, si es que puede entender lo que es eso. En Londres tenemos muchos detectives gubernamentales y otros tantos privados. Cuando estos se extravían, vienen a mí y yo me las arreglo para ponerlos otra vez sobre la buena pista."	cas i quan marxa, John descobreix que és de la policia i que Sherlock és un detectiu assessor que s'ha inventat la feina i resol crims impossibles amb els quals la policia s'estanca. A partir d'aquí, Sherlock li demana que l'acompanyi i Watson escriu el seu blog. "De fet sóc un detectiu assessor, l'únic del món. M'he inventat la feina." Quan la policia no se'n surt (sempre, segons Sherlock) el consulten a ell, que s'encarrega de resoldre el crim i ajudar-los a trobar els criminals.
Scotland Yard	Sherlock no respecta els policies i els titlla d'inútils. "Incluso un funcionario de Scotland Yard podría reconocerlo."	A la sèrie també es reflecteix aquest menyspreu cap als policies. "És ben clar, fins i tot vosaltres ho heu de veure"
Elogis	Watson elogia a Sherlock en veu alta i de manera espontània. Tot i que Sherlock no diu res, Watson sap que li agrada i el complau.	Watson diu en veu alta com de fascinants troba les deduccions de Sherlock. Sherlock li pregunta si sap que ho diu en veu alta, però li diu que no pari perquè li agrada, ja que la gent no acostuma a elogiar-lo sinó que li diuen: "vés a parir".
Blog	Watson queda tan impressionat de les capacitats del seu company que decideix publicar les aventures del seu amic perquè la gent conegui la seva intel·ligència i feina de detectiu.	De manera modernitzada, Watson escriu un blog a internet que li serveix com a teràpia per a l'estrès post-traumàtic de la guerra. A més a més, ajuda Sherlock a fer-se famós gràcies a les publicacions.
Captaires	En els seus casos, Holmes utilitza nens captaires per assabentar-se de tot el que passa a la ciutat.	A la sèrie no utilitza nens, però si que surten captaires i drogoaddictes que l'ajuden a trobar persones i pistes.

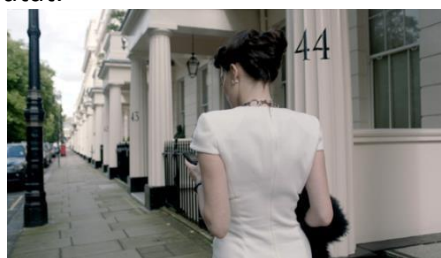
2.2.3. Escàndol a Bohèmia/Escàndol a Belgravia

Resum

Una persona molt important es presenta al 221B de Baker Street sota una identitat falsa per demanar ajuda al gran detectiu Sherlock Holmes. Han desaparegut unes fotografies molt importants, la revelació de les quals pot causar un escàndol públic. Holmes, que no triga en descobrir la identitat del client, busca la manera de recuperar el que s'ha perdut per retornar a la reialesa la seva tranquil·litat, però l'aparició d'Irene Adler farà que les fotos no siguin tan fàcils d'aconseguir com es pensava des d'un principi.

Comparació³

Llocs	<i>Escàndol a Bohèmia</i> (llibre)	<i>Escàndol a Belgravia</i> (sèrie)
Trobada amb el client	221B Baker Street.	Buckingham Palace.
Casa Irene Adler	Briony Lodge, Serpentine Avenue, St. John's Wood.	No sabem on és casa seva però l'escena és gravada a Número 44 Eaton Square, al districte de Belgravia. Està situada a la zona benestant de la ciutat.

Segon cas	<i>Escàndol a Bohèmia</i> (llibre)	<i>Escàndol a Belgravia</i> (sèrie)
Irene Adler	És cantant d'òpera i té un caràcter inflexible. Se la descriu de la següent manera: "Té el rostre de la dona més bella i la ment de l'home més desimbolt." És guapa i intel·ligent i captiva en	Se la coneix professionalment com "la dona" però prefereix el nom de "dominadora". Es dedica a complaure la gent, però té una segona cara com a delinqüent. És una dona molt atractiva i

³ Aquesta història és un relat curt en els llibres i un capítol sencer a la sèrie. La comparació és només en els aspectes que fan referència als fets ocorreguts al llibre.

	Sherlock amb el seu enginy. És l'única dona capaç d'atraure Sherlock Holmes fent que l'anomeni "la dona" quan parla d'ella, com si fos un títol honorífic.	excepcionalment intel·ligent. És l'única dona per qui Sherlock demostra interès degut a que és la única persona que el pot vèncer.
Crim	En aquest cas no es tracta un assassinat sinó de la possessió d'unes fotografies comprometedores que poden perjudicar el client, que és la persona que hi apareix.	
Client	És una persona important que vol passar desapercebuda posant-se una màscara i el nom fals de "conde von Kramm", que malgrat l'esforç, no és capaç d'amagar la seva identitat. Sherlock descobreix de seguida que es tracta del Gran Duc de Cassel-Felstein i rei hereditari de Bohèmia Wilhelm Gottsreich Sigismund von Ormstein.	Implica a la família reial d'Anglaterra, a una de les nebodes de la reina. No apareix la reina en persona però un dels seus secretaris (amic de Mycroft) i Mycroft mateix fan acte de presència i demanen a Sherlock que s'encarregui del cas. Els reben al palau de Buckingham en lloc de trobar-se a Baker Street. És llavors quan Sherlock dedueix que es tracta d'un problema de la reialesa.
Fotografia	És una fotografia de vitrina. El Duc se la va fer quan era jove i no estava compromès. Ara posa en perill el seu matrimoni amb Clotilde Lothman von Saxe-Meningen, filla del rei d'Escandinàvia, i és necessari recuperar la fotografia per tal de poder-se casar.	Hi ha un nombre considerable de fotografies guardades al mòbil de la senyoreta Adler. "Un membre important pel client, jove i de sexe femení" apareix amb Irene en situacions comprometedores i "plenes d'imaginació", que podrien causar un greu escàndol públic si la gent en conegués l'existència.
Preu	Irene no vol cap mena de recompensa per la fotografia, no la vol vendre. El rei diu que ho fa per arruïnar el seu matrimoni ja que Irene no el vol veure amb cap altra dona. Al final del relat descobrim que ella es casa amb un altre home però conserva la fotografia com a garantia, per tenir protecció per si passa alguna cosa en un futur.	Sherlock insisteix que paguin a Irene el que demana però ella no vol res. Fa saber a la reialesa de l'existència de les fotos però a canvi no vol ni diners ni favors. "Aquest mòbil és la meva protecció". Les fotos no són per fer xantatge, és una assegurança i prou." Ella el que vol és protecció .
Amagatall	Per entrar a casa d'Irene, Sherlock planeja una baralla al davant de casa seva on apareix disfressat. Fa veure que resulta mal ferit de la baralla i Adler es veu obligada a portar-lo a	Per trobar les fotos van a casa d'Irene, on estan amagades. Sherlock demana a Watson que el pegui per així simular un robatori i demanar ajuda a Irene. D'aquesta manera

	dins de la seva propietat. Un cop dins, Sherlock fa un senyal a Watson que tira una bomba de fum a l'interior de la casa i crida "foc!" per espantar la jove. Tot és un pla per aconseguir que Irene reveli a Sherlock on amaga la fotografia que surt a la perfecció. Troba l'amagatall en un forat, darrere un panell lliscant, de la llar de foc. "Cuando una mujer cree que su casa está ardiendo, el instinto la lleva a precipitarse hacia el objeto que tiene en más aprecio. Si la mujer es casada, corre a coger en brazos a su hijito; si es soltera, corre en busca de su estuche de joyas. Pues bien: era evidente para mí que nuestra dama de hoy no guardaba en casa nada que fuese más precioso para ella que lo que nosotros buscábamos."	poden entrar a la casa i posar en marxa el pla: John s'espera fora la sala d'estar i, atent al senyal de Sherlock, encén un petit foc per fer sonar l'alarma d'incendis. En sentir l'alarma Irene revela amb la mirada el lloc on hi ha la caixa forta amb el mòbil i, per tant, les fotografies. Es troba darrere el mirall sobre la llar de foc. Sherlock agafa el mòbil que hi ha a l'interior. "Si sentís una alarma d'incendis una mare miraria al seu fill. El foc exposa les nostres prioritats. Espero que no hi tingui un nadó aquí dins."
Burla	Quan Sherlock va a buscar la foto de nou un cop ja sap on trobar-la, Irene fa hores que s'ha escapat. Per sorpresa de tothom, el que troben és una foto d'Adler sola i no pas la que surt amb el rei que és la que buscaven. També troben una carta on Irene es meravella per l'art de la disfressa de Sherlock i la seva capacitat per enganyar-la. Però Irene descobreix l'engany i decideix fugir amb la fotografia. Diu a Sherlock que no es preocupi que ella la guardarà molt bé. Holmes no aconsegueix recuperar la fotografia i s'adona que Irene l'ha vençut. Des d'aquell dia, Sherlock ja no es burla de la intel·ligència de les dones i parla d'Irene Adler com "la dona".	Després d'aconseguir el mòbil d'Irene, Sherlock decideix no tornar-li. Al telèfon hi ha molt més que fotografies comprometedores: "Aquest mòbil és la meua vida" diu Irene. Adler, per recuperar el mòbil, dona un sedant a Sherlock i l'obliga a donar-li mentre el pega amb el fuet que utilitza amb els clients. Com a record li diu unes últimes paraules: "Així és com vull que em recordi: la dona que el va guanyar".

		A partir d'aquest moment Sherlock té molta més consideració amb Irene i podem intuir que, tot i no estar enamorats, tenen una relació especial.
--	--	---

2.2.4. El problema final/La caiguda de Reichenbach

Resum

Sherlock es troba en un moment culminant de la seva carrera. Després de moltes investigacions ha trobat la ment criminal que s'encarrega d'organitzar tots els crims, anomenada James Moriarty. I ara té la oportunitat de detenir-lo. James no li ho posarà gens fàcil fent que la conclusió de l'aventura desemboqui en un final d'allò més inesperat.

Comparació⁴

Llocs	<i>El problema final</i> (llibre)	<i>La caiguda de Reichenbach</i> (sèrie)
Caiguda	La caiguda es produeix a Suïssa, a les <u>Cascades de Reichenbach</u>, on Sherlock s'amaga de Moriarty per tal de poder parar-li una trampa. Il·lustració de la baralla entre Sherlock i Moriarty a la publicació de la història "La caiguda de Reichenbach".	A la sèrie té lloc a <u>St. Bart's Hospital</u>, on es troben Sherlock i Moriarty per resoldre l'últim cas. A causa de la situació a la que es troba, Sherlock es veu obligat a saltar des del terrat de l'hospital. Les cascades de Reichenbach, Suïssa.

A la sèrie apareixen molts més llocs, com ara la Torre de Londres, el Banc d'Anglaterra, la presó de Pentonville i la comissaria d'Scotland Yard. Al llibre, gran part de la trama té lloc en un vagó de tren, on Sherlock explica a Watson el "problema final" i a Suïssa.

⁴ Aquesta aventura, com passa amb *Un escàndol a Bohèmia*, és una història curta al llibre i un capítol sencer a la sèrie. La comparació és només amb els elements que apareixen al llibre.

Com que la sèrie ha de durar 90 minuts aproximadament, dedica una bona part del capítol en crear un seguit de casos que al final tenen el desenllaç entre Sherlock i Moriarty. A la versió original, s'ometen tots aquests casos per fer la història més dinàmica.

Últim cas	<i>El problema final</i> (llibre)	<i>La caiguda de Reichenbach</i> (sèrie)
Reichenbach	És el lloc on es posa fi a la vida de Moriarty i on suposadament també la de Sherlock. No descobrim, però, que Sherlock no és mort fins que es publica <i>El retorn de Sherlock Holmes</i> .	A la sèrie no es parla de Reichenbach com el lloc on Moriarty i Holmes perden la vida. El misteri de "Reichenbach" és el cas que fa famós a Sherlock, ja que troba el quadre "<i>Les cascades de Reichenbach</i>" de Turner, una pintura molt valuosa que desapareix. Els propietaris de la pintura contacten amb Sherlock perquè la trobi i, a partir d'aquest cas, la seva fama augmenta. També podem relacionar la sèrie i Reichenbach amb el nom en clau que utilitza Moriarty per fer creure que Sherlock és un impostor. "Richard Brook", significa Reichenbach en alemany.
Inici	L'inici del llibre és misteriós. Apareix un doctor Watson apagat, amb un motiu que el deixa profundament trist i confessa que no tenia la intenció d'escriure més a causa dels fets succeïts, uns fets dels quals no tenim cap mena d'indici de quins són. En cap moment anomena la mort de Sherlock, sinó que ho deixa pel final del llibre per crear impacte al lector.	Apareix John un altre cop a la consulta de la psicòloga i no sabem perquè és allà. Està trist, nerviós i sobretot enfadat pels fets que l'han deixat en aquest estat. Al cap d'una estona d'insistència per part de la psicòloga, John diu finalment el que l'ha portat a la consulta després de tant de temps: "El meu millor amic, en Sherlock Holmes, és mort". Es diu a l'inici de la sèrie per provocar.
Fidelitat de Watson	Watson, tot i que deixa clar que no ho vol fer, decideix escriure la verdadera successió dels fets ja que es publiquen unes cartes que distorsionen la realitat de què va passar entre Sherlock i Moriarty. Com que ell és l'únic que coneix com	La mort de Sherlock és causada per la distorsió dels fets que causa Moriarty. Fa creure a la premsa que Sherlock és un impostor, que paga a la gent per impressionar als del seu voltant. Tot i els dubtes que Moriarty crea,

	va passar absolutament tot, ho escriu perquè tothom conegui la veritat dels fets.	Watson es manté fidel al seu amic i sempre creu en ell i en la seva intel·ligència.
Visita	Moriarty fa una visita sorpresa a Sherlock on la seva única finalitat és atemorir-lo. Sherlock s'adona del perill que corre quan aquell home està pel voltant. Sherlock va armat i se sent més segur amb la pistola. Tenen una conversa on Moriarty li descriu tots els moviments que ha fet Sherlock per esbrinar alguna cosa d'ell i l'obliga a deixar de perseguir-lo. Exigeix que s'aturi o les coses acabaran molt malament. Li exigeix que pari de posar-se pel mig de la seva organització o trobarà la destrucció inevitable. En general, la visita és una amença si Sherlock no deixa de ficar-se pel mig. L'únic interès de Moriarty és resoldre el problema amb Sherlock.	Moriarty fa una visita que Sherlock ja espera. Li ofereix seure per parlar amb una tassa de te. Moriarty li diu que el necessita perquè són iguals, tot i que ell està al bàndol dels "àngels". El repta a resoldre el problema final, on només hi ha una solució: una caiguda. Com que Sherlock s'ha posat pel mig de la organització criminal només hi ha aquesta solució. Moriarty no parerà fins que no vegi com Sherlock cau, tant metafòricament (perdent la seva fama, el prestigi com a detectiu) com literalment (vol que Sherlock mori encara que Moriarty també ho hagi de fer).
Atacs	Els homes de Moriarty (seguint les seves ordres) ataquen Sherlock sense parar. • Un carro l'intenta atropellar. • Un totxo cau d'una teulada. • Un home l'ataca amb una porra. • Cremen les habitacions de Baker Street durant la nit.	Els atacs cap a Sherlock no són físics sinó psicològics i afecten els seus amics. Fa creure a la gent del seu voltant que és un frau, que tot el que dedueix és fals i que és ell qui prepara els crims per poder-los resoldre de manera espectacular per semblar un geni. Vol fer creure que planeja els casos per després resoldre'ls.
Caiguda	Per poder fugir de Moriarty abans no sigui detingut, Sherlock convida a Watson a anar amb ell a Suïssa per allunyar-se de Moriarty el màxim possible. Agafen tota mena de precaucions per evitar ser vistos i que els segueixin la pista.	Per convèncer la gent definitivament que Sherlock és un frau, Moriarty decideix acabar l'espectacle amb la seva mort. Perquè tot sigui rodó, Sherlock s'ha de suïcidar per tancar el problema definitivament. Moriarty amenaça Sherlock de matar

	Malauradament, Moriarty està molt enfadat i decideix perseguir a Sherlock fins acabar amb ell, fet que té lloc a Reichenbach.	John, la senyora Hudson i Lestrade si els seus homes no el veuen saltar des del terrat. Sherlock creu que si Moriarty segueix viu, pot aturar l'ordre de matar els seus amics, però Moriarty se suïcida deixant només una opció a Sherlock: la mort.
Eliminar la xarxa de Moriarty	Sherlock va descobrint mica en mica la xarxa que Moriarty té organitzada i té un pla perquè detinguin a tothom que en forma part en un sol dia. El mateix dia ell és a Suïssa, a Reichenbach, on s'ocupa personalment del cap de la banda, en Moriarty i que venç tirant-lo cascada avall.	Després dels entrebancs que Moriarty posa a Sherlock fent creure a tothom que és un frau, se suïcida i obliga Sherlock a fer el mateix. El que realment fa Sherlock, però, és planejar el suïcidi per fer creure que es mor quan en realitat segueix amb vida. Passa dos anys, després de la seva suposada mort, amagat de tothom i completament sol, desactivant en secret tota la xarxa criminal de Moriarty.

3. PART PRÀCTICA

La part pràctica del meu treball consisteix en crear el guió cinematogràfic d'una història de sir Arthur Conan Doyle seguint el criteri dels guionistes de la BBC que he estudiat en la part teòrica. Gràcies a les taules de comparació, he vist com s'han adaptat les novel·les i quins elements s'han mantingut o eliminat, i, per tant, puc escriure un guió similar. Per poder crear-lo he utilitzat el guió original de la BBC del capítol *A study in pink*, com a referència.

La història que he triat és *El ciclista solitari* i el tema que tracta és la cobdícia.

Resum

Violet Smith és una jove professora de música que va sovint amb bicicleta. La mort del seu tiet, de qui ha d'heretar una gran fortuna que mai no arriba, provoca que hagi de fer d'institutriu a la filla de Bob Carruthers, un jove benestant que s'enamora d'ella. Per arribar a la casa, però, ha d'anar sola per un camí desert on es troba sempre al mateix lloc un ciclista que la segueix. Atemorida per por que no sigui el malvat Jack Woodley, demana a Holmes que esbrini qui és aquest home misteriós i descobreixi què se n'ha fet de la seva fortuna.

Adaptació

El guió adaptat rep el nom de *L'atleta solitària* i ja ens dóna indicis dels primers canvis. Primer de tot la noia protagonista no es diu Violet Smith sinó Rose Watson, i és la filla de John Watson. D'aquesta manera es pot vincular amb els capítols anteriors de la sèrie. En segon lloc, la noia no va amb bicicleta. Rose és una atleta que s'entrena per la marató de Londres del dia 22 d'abril i el seu entrenador és Bob Carruthers.

Pel que fa a les semblances, quan Rose surt a entrenar es troba amb un home que la segueix sempre el mateix tram (igual que al llibre) i és el misteri que Holmes ha de resoldre.

Els dolents de la història són Violet Smith, la companya d'equip de Rose, i Jack Woodley, el seu xicot i a qui he atribuït el nom del dolent al relat de Doyle. Els dos volen impedir que Rose participi a la cursa per poder guanyar una gran fortuna.

El guió està escrit amb la mateixa font de lletra i segueix la mateixa estructura externa que el guió original de la BBC.

Tràiler

Per concloure el treball he creat un tràiler per donar una idea més visual al guió creat. A continuació hi ha l'esquema del tràiler:

- La imatge en negre, se sent el soroll d'algú corrent.

- Apareixen els peus d'una noia corrent. La càmera va pujant i se li enfoca l'esquena i el cap.
- Es van intercalant imatges amb les paraules - NO - PARTICIPIS - A LA MARATÓ – (3 fotogrames).
- A la següent escena es veu la noia corrent i una persona tota de negre que la segueix.
- La noia para a beure aigua. Quan gira cap enrere, la persona de negre ja no hi és.
- Es fon la pantalla a negre i apareix SHERLOCK al mig. Torna a negre.

XV. Il·lustració de Sidney Paget de l'aventura de Holmes amb *El ciclista solitari*.

4. CONCLUSIÓ

Com a conclusió final puc dir que he assolit els objectius que m'havia proposat a l'inici. A través de la comparació he vist que els guionistes han agafat la idea principal de cada cas i l'han adaptat als nostres temps, intentant seguir la història original sense modificar-la excessivament. Els elements clau que marquen l'època en què Conan Doyle va escriure les novel·les han estat canviats per elements contemporanis, com podem veure en el cas de *Estudi en rosa*, on el conductor del cotxe de cavalls és substituït pel taxista.

També ens adonem que la sèrie segueix un ritme molt més ràpid que els llibres i, a causa de l'extensa durada de cada capítol, s'incorporen nous casos i un fil conductor diferent al dels llibres (sobretot en les temporades 2 i 3) per donar autenticitat a la sèrie i independència dels relats originals. Aquesta característica no vol desvincular la sèrie dels llibres sinó donar-li un aire nou perquè no sembli un plagiat o un calc idèntic als llibres.

Després de dur a terme tota la recerca, i aplicant els coneixements que Mark Gatiss i Steven Moffat van utilitzar en les adaptacions, he creat el meu propi guió partint de la història *El ciclista solitari*. Puc corroborar, doncs, la meua hipòtesi: *“Investigant prèviament l'adaptació cinematogràfica dels llibres, sóc capaç de crear el guió d'una de les històries de Conan Doyle”* ja que he dut a terme tot aquest procés i me n'he sortit.

Per facilitar una introducció breu al guió, he fet un tràiler cinematogràfic de l'obra que he escrit.

Ara bé, després de fer aquest treball m'adono que tota la feina elaborada no és, sinó, una petita part de tot el que es pot arribar a descobrir. El món de Sherlock Holmes és igual que la xarxa criminal de Moriarty; una teranyina amb molts fils lligats de manera perfecta i encara queda molt per desmantellar. Puc dir, però, que la feina feta no és en va.

XVI. Fotograma de James Moriarty quan entra a robar a la Torre de Londres, en el capítol *La caiguda de Reichenbach*.

5. BIBLIOGRAFIA

Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans - <http://dlc.iec.cat/results.asp>

Diccionario de la Real Academia Española - <http://dle.rae.es/?w=diccionario>

Sherlock, viquipèdia - <https://ca.wikipedia.org/wiki/Sherlock>

BBC One Sherlock - <http://www.bbc.co.uk/programmes/b018ttws>

BBC L'habitació dels escriptors - <http://www.bbc.co.uk/writersroom/scripts/sherlock>

Sherlockology, guia per la sèrie de la BBC - <http://www.sherlockology.com>

El blog del Dr. John Watson - <http://www.johnwatsonblog.co.uk/>

ScriptFirm - <https://gideonsway.wordpress.com/2012/08/27/production-drafts/>

Guió - https://ca.wikipedia.org/wiki/Gui%C3%B3_cinematogr%C3%A0fic

Marató - <https://www.virginmoneylondonmarathon.com/en-gb/>

Llibres

1 - *Estudio en escarlata*, Arthur Conan Doyle - El Canon

2 - *El signo de los cuatro*, Arthur Conan Doyle - El Canon

3 - *Las aventuras de Sherlock Holmes*, Arthur Conan Doyle - El Canon

4 - *Las memorias de Sherlock Holmes*, Arthur Conan Doyle - El Canon

5 - *El sabueso de los Baskerville*, Arthur Conan Doyle - El Canon

6 - *El regreso de Sherlock Holmes*, Arthur Conan Doyle - El Canon

7 - *El valle del miedo*, Arthur Conan Doyle - El Canon

8 - *Su último saludo*, Arthur Conan Doyle - El Canon

9 - *El archivo de Sherlock Holmes*, Arthur Conan Doyle - El Canon

A scandal in Bohemia, Arthur Conan Doyle - Longman

Relats, I - *Les aventures de Sherlock Holmes*, El cercle de Viena

El libro de Sherlock Holmes - Penguin random house i Akai

6. AGRAÏMENTS

En primer lloc vull agrair a la Paola Abellán la feina que ha dut a terme com a tutora, que ha sabut orientar-me i aconsellar-me quan em quedava encallada. I m'ha donat idees genials.

També vull donar les gràcies a la meva mare que, tot i no haver vist el treball fins que estava acabat (i això no li va agradar), va ser qui em va donar la idea de fer-lo sobre *Sherlock*.

Dono les gràcies a l'Ona Manrique i a la Mireia Álvarez per col·laborar en el tràiler de *L'atleta solitària* i per donar-me suport durant tot aquest temps.

I gràcies a en Bernat Agustí, la Irene Vinyoles i en Marc Ballesteró que han llegit el meu guió i m'han donat el seu valuós punt de vista.

Gràcies!